U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **Ing. J. P.,** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2013, č. j. 2013/6755-421, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 6. 2013, č. j. 36 Ad 18/2013 - 22,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou k Nejvyššímu správnímu soudu žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá shora označené usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla odmítnuta její žaloba podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť se jednalo o nepřípustný návrh podle § 68 písm. e) s. ř. s.

Usnesením ze dne 16. 8. 2013, č. j. 3 Ads 59/2013 – 10 byla stěžovatelka vyzvána k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Stěžovatelka následně požádala o plné osvobození od soudních poplatků. O tomto jejím návrhu Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 17. 9. 2013, č. j. 3 Ads 59/2013 – 20, tak, že žádost stěžovatelky o přiznání osvobození od soudních poplatků zamítl a současně zamítl návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Týmž usnesením Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost a ve stejné lhůtě také předložila soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud zároveň stěžovatelku v tomto usnesení řádně poučil, že pokud nebude ve stanovené lhůtě soudní poplatek zaplacen, bude řízení zastaveno.

Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2013, č. j. 3 Ads 59/2013 – 20, bylo stěžovatelce doručeno 30. 9. 2013. Žádnou z pravomocně uložených povinností

stěžovatelka ve stanovené lhůtě nesplnila a neučinila tak dosud. Lhůta k zaplacení soudního poplatku stěžovatelce marně uplynula dne 7. 10. 2013.

Nejvyšší správní soud proto rozhodl o zastavení řízení podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích ve spojení s ust. § 47 písm. c) s. ř. s. (za použití ust. § 120 s. ř. s.).

Nad rozsah nezbytného zdůvodnění Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka v podání ze dne 5. 10. 2013, jímž reagovala na usnesení ze dne 17. 9. 2013, č. j. 3 Ads 59/2013 – 20, argumentovala skutečnostmi, kterými krajský soud své usnesení nezdůvodnil. Nelze přehlédnout, že krajský soud žalobu odmítl proto, že směřovala proti rozhodnutí (o přerušení řízení), které je z přezkumu ve správním soudnictví vyloučeno, protože upravuje toliko vedení řízení [§ 70 písm. c) s. ř. s.]. Nezákonnost usnesení krajského soudu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. stěžovatelka nenapadala, nýbrž se znovu soustředila na věcnou argumentaci, zároveň opakovala již pravomocně řešený návrh na ustanovení advokáta a zpochybňovala opět místní příslušnost pobočky Úřadu práce, která v její věci rozhodovala. Z hlediska odůvodnění usnesení krajského soudu a ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. se však jedná o argumentaci irelevantní.

Nejvyšší správní soud podotýká, že v nyní posuzované věci by byl naplněn rovněž důvod pro odmítnutí kasační stížnosti podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. (za použití ust. § 120 s. ř. s.), neboť stěžovatelka ve stanovené lhůtě nedoložila ani splnění podmínky povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 věta prvá s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda

senátu